

หัวข้อวิทยานิพนธ์	เวทีชีวิตแดนเซอร์ (Stage of Dancers' Life)
ชื่อผู้เขียน	นางขวัญชนก งามชื่น (Mrs. Kwanchanok Ngamchaen)
ระดับปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาสตรีศึกษา สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภรัตน์ รัตนมุขย์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง เวทีชีวิตแดนเซอร์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพภูมิหลังของสตรีก่อนเข้าสู่อาชีพแดนเซอร์ตลอดจนสาเหตุและแรงจูงใจที่ทำให้สตรีเข้าสู่อาชีพแดนเซอร์ รูปแบบการดำเนินชีวิตของสตรีที่เข้าสู่อาชีพแดนเซอร์ และรูปแบบของพฤติกรรมการคุกคามทางเพศจากการทำงานของแดนเซอร์ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ กรณีศึกษาจากกลุ่มแดนเซอร์ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแดนเซอร์ซึ่งเป็นวงดนตรีระดับประเทศจำนวน 4 คน แดนเซอร์วงดนตรีระดับภูมิภาคจำนวน 6 คน ผู้ร่วมงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแดนเซอร์และประชาชนที่ชมวงดนตรี การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกบุคคล การสนทนา และการเข้าสังเกตการณ์ในพื้นที่ทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

แดนเซอร์ในวงดนตรีระดับประเทศส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่สมรสแล้วและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมีเพียงหนึ่งคนเท่านั้นที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา แดนเซอร์ในวงดนตรีระดับภูมิภาคส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ รายได้น้อย ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยเทคนิค และ การศึกษานอกโรงเรียน สาเหตุและแรงจูงใจในการเข้าสู่อาชีพแดนเซอร์ ส่วนใหญ่เกิดจาก การรักการเต้น และการแสดง และมีความต้องการหารายได้เลี้ยงชีพ รูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจวัตรประจำวันของแดนเซอร์มี 2 รูปแบบ แดนเซอร์ในวงดนตรีระดับประเทศจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตอยู่กับงาน ส่วนในวงดนตรีระดับภูมิภาคจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาเล่าเรียน และการทำงานในอาชีพแดนเซอร์ปัจจุบัน สังคมมองภาพลักษณ์ของแดนเซอร์ดีขึ้น โดยมองว่าแดนเซอร์เป็นผู้หญิงที่มีความสามารถ สร้างความสุขให้กับผู้ชม และเป็นงานสุจริตประชาชนให้การยอมรับ แต่ไม่มีความมั่นคงในอาชีพ

เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการทำงาน เมื่ออายุสูงขึ้นความสามารถในการทำงาน
น้อยลงและในที่สุดต้องหยุดทำงาน

พฤติกรรมการคุกคามทางเพศไม่ปรากฏว่าถูกกระทำโดยเพื่อนร่วมงานแต่เกิดขึ้นจาก
ผู้ชม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง ได้แก่ พฤติกรรมการคุกคามทางวาจา ได้แก่ การร้องตะโกน
การพูดจาลวนลาม แซว การโห้อรง พฤติกรรมการคุกคามทางการกระทำ ได้แก่ การยั๊กคิ้ว จ้อง
มองเรือนร่างของแดนเซอร์ พฤติกรรมการคุกคามทางกาย ได้แก่ การจับมือ การดึงกระซางลง
จากเวที แดนเซอร์ส่วนใหญ่ยอมรับได้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
สตรี ควรให้ความสำคัญในการยกระดับอาชีพแดนเซอร์ อาจกระทำในรูปแบบของการฝึกอบรม

ให้ความรู้ ก่อตั้งเป็นสมาคม เพื่อให้แดนเซอร์ได้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาวิชาชีพของตน
ให้กับเพื่อนร่วมอาชีพ ทั้งในด้านการวางตัว การฝึกฝนการเต้น สวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นส่วน
หนึ่งในการช่วยยกระดับคุณภาพของแดนเซอร์ให้สูงขึ้นและช่วยแก้ปัญหาคุณภาพชีวิตของแดน
เซอร์ ด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ในรูปแบบของสวัสดิการในการรักษาพยาบาลหรือ
ประกันสังคม มีส่วนช่วยให้แดนเซอร์มีโอกาสได้พักผ่อนตนเองในระหว่างเจ็บป่วยหรือตั้งครภ์และมี
รายได้เลี้ยงตนเองในระหว่างคลอดและพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในด้านการทำงานและการ
ดำรงชีวิต

การรับสตรีที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ผู้จัดการวงหรือหัวหน้าวงต้องให้การดูแลและควบคุม
ความประพฤติของแดนเซอร์ที่ล่อแหลมต่อการประพฤติปฏิบัติตนในทางที่เสื่อมเสีย เนื่องจากอยู่ใน
วัยเรียน ดังนั้นการอบรมสั่งสอนและให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจะช่วยให้แดนเซอร์
ประพฤติดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ ทั้งการทำงานและการศึกษา